

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 850/05
20.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића и Зорана Таталовића, чланова већа и саветника Драгане Јеврић, као записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 3. Кривичног закона Републике Србије и др., одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Београду, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К. 928/03 од 18.03.2004. године, после седнице већа одржане у смислу члана 375. ЗКП, у присуству оптуженог и браниоца, дана 20.02.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Поводом жалбе Окружног јавног тужиоца у Београду, а по службеној дужности, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ, само у погледу правне оцене дела, пресуда Окружног суда у Београду К. 928/03 од 18.03.2004. године, тако што Врховни суд радње оптуженог АА, описане у тачки 1. изреке првостепене пресуде правно квалификује као кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, за које му утврђује казну затвора у трајању од 11 (једанаест) месеци, а радње описане у тачки 2. као кривично дело фалсификовања исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које му утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па оптуженом АА, на основу члана 64. и 65. Кривичног законика, ИЗРИЧЕ УСЛОВНУ ОСУДУ којом му утврђује јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца и истовремено одређује да се утврђена казна неће извршити уколико у року од 5 (пет) година не изврши ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде, оптуженом ће се у утврђену јединствену казну урачунати време проведено у притвору од 09.09.2003. до 08.10.2003. године, док се жалба Окружног јавног тужиоца у Београду ОДБИЈА као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешке крађе из члана 166. став 1. тачка 3. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 11 (једанаест) месеци и кривичног дела фалсификовања исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ РС за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца, и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико у времену проверавања од 5 (пет) година не изврши ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде у утврђену казну затвора оптуженом ће се урачунати време проведено у притвору од 09.09. до 08.10.2003. године. Оптужени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка - судског паушала плати износ од 6.000 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против те пресуде жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне строжија казна по закону.

Бранилац оптуженог адв. АБ, поднео је одговор на жалбу Јавног тужиоца са предлогом да се иста одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди, као и да заједно са оптуженим буде обавештен о седници другостепеног већа.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. 991/05 од 26.05.2005. године, предложио је да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Београду и првостепена пресуда преиначи у смислу жалбеног предлога.

Врховни суд је одржао седницу већа, у смислу члана 375. ЗКП, у присуству оптуженог АА и браниоца, адв. АБ, на којој је испитао првостепену пресуду, размотрио остале списе предмета и по оцени жалбених навода нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, увек пази по службеној дужности.

Испитујући, по службеној дужности, правилност примене кривичног закона (члан 380. став 1. тачка 2. ЗКП), Врховни суд налази да у смислу члана 5. став 2. Кривичног законика («Службени гласник Републике Србије број 85/05 од 06.10.2005. године, који је ступио на снагу 01.01.2006. године), на дела оптуженог треба применити, као блажи, Кривични законик, те је преиначена првостепена пресуда у погледу правне оцене дела оптуженог описаних у изреци првостепене пресуде тако што су иста правно квалификована као кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика и фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Испитујући, поводом жалбе Јавног тужиоца, првостепену пресуду у делу одлуке о казни, Врховни суд налази да је жалба неоснована.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио и оценио све околности у смислу члана 54. Кривичног законика, које утичу да казна буде мања или већа, којим околностима је дао адекватан значај, па је Врховни суд, имајући у виду те околности, оптуженом АА, за кривично дело из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, применом одредаба о ублажавању казне (члан 56. и 57. Кривичног законика) утврдио казну затвора у трајању од 11 (једанаест) месеци, а за кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, као сразмерне са тежином предметних кривичних дела и степеном кривице оптуженог.

По налажењу Врховног суда, а имајући у виду одсуство отежавајућих околности као и бројност и значај утврђених олакшавајућих околности везаних за признање, неосуђиваност, здравствено стање оптуженог, као и чињеницу да је кривично дело описано у тачки 1. изреке побијане пресуде извршио као млађе пунолетно лице, у конкретном случају се са основом може очекивати да ће и само упозорење уз претњу казне, а без њеног извршења у довољној мери утицати на оптуженог да убудуће не врши кривична дела (члан 64. и 65. Кривичног законика). Стога је Врховни суд оптуженом изрекао условну осуду као у изреци ове пресуде, с тим да ће се, у случају опозива условне осуде, оптуженом АА у утврђену јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца урачунати време које је током овог кривичног поступка провео у притвору.

Из изнетих разлога на основу члана 388. и 391. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Драгана Јеврић, с.р. Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сђ